

[Dorte Bennedsen]

Sammenfattende kan jeg sige, at der blandt de forslag, ministeren stiller, er tanker og ideer, vi fuldt ud kan støtte. For en del forslags vedkommende kan vi klart melde, at vi er imod dem. Men for hovedparten af forslagene vedkommende må vi desværre konstatere, at de er så uklart formuleret, at det er umuligt at sige, om de fører til den postulerede styrkesle af miljøindsatsen eller de tværtimod vil medføre en svækkelse.

Vi mener at kunne se en tendens til, at man vil svække indsatsen i mindre og lokale sager, og det vil efter vores opfattelse være et uacceptabelt tilbageskridt, men vores endelige vurdering må naturligvis afvente den nærmere konkretisering af forslagene.

Hans Kofoed (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren for dette års landsplanredegørelse, som kan blive den sidste af denne art, idet ministeren jo allerede lægger op til, at en redegørelse eventuelt kun skal ske ved hvert regeringsskifte.

Hvis det ellers lykkes at nå frem til en forenkling – hvilket vi naturligvis gerne vil medvirke til – ser vi det som en meget positiv udvikling.

Landsplanredegørelsen for 1988 er da også af en noget anden form end den, Folketinget sædvanligvis præsenteres for. Der er her mere tale om en drøftelse af såvel form som indhold. Det er redegørelsen bestemt ikke blevet mindre interessant af – snarere tværtimod.

Debatoplægget er interessant, men det indeholder unægtelig også konflikter. Ministeren har da også allerede tilkendegivet, at de nuværende styringsmidler på planlægningsområdet er utilstrækkelige og uhensigtsmæssige. Dertil kommer, at visse af lovgivningsområderne er præget af uoverskuelighed og bureaukrati.

Det er vel også derfor, ministeren er gået i gang med en grundig hovedrengøring i sit ministeriums lovkompleks. De nuværende otte love på planlægningsområdet ønskes samlet til én, og der er initiativer på vej på hele miljøområdet.

Set fra et konservativt synspunkt er disse initiativer positive. Det må være ønskeligt, at vi også på dette område kan forenkle lovgivningen. Det er svært for befolkningen at finde rundt i et lovområde, der har fået lov til at formere sig ved knopskydning. Jeg mener, at ministeren selv har anvendt dette ord.

Netop planlægningsområdet er jo et område, der vedrører den enkeltes hverdag, om end ikke særlig synligt. Derfor er det naturligvis overordentlig vigtigt, at vi får et system, som borgerne kan gennemskue. Alene af den grund er den igangværende regelsanering vigtig. Hele dette område er i lighed med flere andre områder blevet for bureaukratisk og meget svært at administrere, og derfor er dette initiativ velgrundet og fornuftigt.

Det skal således understreges, at vi ser det oprydningsarbejde, som nu gennemføres på planlægningsområdet, i sammenhæng med regeringens forenkling af bureaukratiet, hvis mål jo netop er at gøre tingene enklere og mere gennemskueligt for den enkelte borger.

En af landsplanlægningens opgaver er at fastlægge rammerne for den planlægning, der gennemføres i amter og kommuner. Det er afgørende for Det Konservative Folkeparti, at den decentralisering, som dermed er gennemført på dette område, bevares. På den anden side er vi enige i, at det kan være nødvendigt at sikre, at den nationale planlægning ikke udhules som følge af denne decentralisering.

Ministeren understreger selv i handlingsplanredegørelsen, at landsplanlægningen bl.a. skal være en afvejning af disse to interesser: overordnet nationalt og kommunalt/amtskommunalt. Det vil netop være problemstillinger, der sættes op mod hinanden. Det er vigtigt for os, at planlægningen giver mulighed for en overordnet politik. Det må gøres på en sådan måde, at kommunerne selv får mulighed for at påvirke og beslutte, men det må tillige sikres, at det decentrale system også pålægges at løse opgaven og ikke fristes til at bevæge de ikke særlig populære aktiviteter over til statens planlægning.

Redegørelsen beskæftiger sig også med enkelte af disse »baghaveproblemer« – et nyt ord, der er indført i debatten, men ganske betegnende for de problemer, der er med en række større opgavers placering. Der er i redegørelsen nævnt eksempler på placering af nye lossepladser, og der er sikkert mange, der ude i vores kommunale system vil nikke genkendende til den problemstilling. Men der er naturligvis en række andre problemer. Alle vil f.eks. gerne have tv, men ingen vil have de nødvendige antenner. Vi har også set problemerne med placering af en ny kortbølgesender. Der kan være virk-